

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

30 אוגוסט 2020

תמ"ש 50564-05-20 פלוני ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

בפני	כב' השופט פליקס גורודצקי
מבקשים	1. פלוני ת"ז 2. פלונית דרכון
נגד	
משיב	1. היועץ המשפטי לממשלה

החלטה

לאחר עיון בעמדות הצדדים, בהוראות הדין הרלוונטיות ובפסיקה, מצאתי מקום לקבל את עמדת ב"כ היועמ"ש.

בטרם ההכרעה לגופה ולאור הערת המבקשים בפתח תשובתם, אבהיר כי איני סבור כי הייתה לב"כ היועמ"ש כוונה לפגוע במי מהמבקשים או בקטין באמצעות האמירה כי ההליך של הכרה באבהות נועד ככל הנראה לסלול את דרכו של הקטין לקבל מעמד בישראל. למיטב הבנתי, כוונת ב"כ היועמ"ש הייתה כי מקום בו ההכרה באבהות עשויה להוביל להכרה באזרחות, הרף הראייתי הדרוש צריך להיות גבוה יותר השווה: ע"מ (י-ם) 564/04 מדינת ישראל נ' ב.ש.ש. מיום 27.9.04 (פורסם בנבו); תא"מ - 34644-03-17 פרילפסקי ואח' נ' משרד הפנים/מינהל האוכלוסין מיום 21.01.20 (פורסם בנבו) ומטעם זה יש להקפיד יתרה על המידה על דרישת הזיהוי.

לגופו של עניין – דעתי היא, כאמור, כדעת ב"כ היועמ"ש.

עיון בתקנות מידע גנטי (עריכת בדיקה גנטית לקשרי משפחה, תיעוד ושמירת תוצאותיה), תש"ע-2010 (להלן: "התקנות") מלמד כי מקום בו מוגשת בקשה לצו בדיקה גנטית, יש צורך בזיהוי הנבדק. צורך זה נלמד מתקנה 2 ו-7 (ג) לתקנות וכן מנוסח הצו כפי שזה בא לידי ביטוי בתוספת הראשונה לתקנות.

הזיהוי נעשה באמצעות תעודה מזהה, כאשר זו מוגדרת בס' 1 לתקנות:

"תעודה מזהה" – לגבי אזרח או תושב ישראל – תעודת זהות, רישיון נהיגה ישראלי עם תמונה או דרכון ישראלי תקפים, ולגבי מי שאינו אזרח או תושב ישראל – דרכון תקף או תעודה מזהה עם תמונה שהונפקה על

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

30 אוגוסט 2020

תמ"ש 50564-05-20 פלוני ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

ידי רשות מוסמכת במדינה שבה הוא אזרח או תושב, ולגבי מי שרשום
במרשם האוכלוסין באזור – תעודת זהות שהונפקה בהתאם להסכם
הביניים בין מדינת ישראל והרשות הפלסטינית, על ידי רשות מוסמכת
באזור; לעניין זה, "האזור" – כל אחד מאלה: יהודה והשומרון וחבל עזה;

מקובלת עלי עמדת ב"כ היועמ"ש כי הקטין מושא הליך זה אינו תושב ישראל בהתאם לס' 1 (א) לחוק
מרשם האוכלוסין, תשכ"ה 1965 משעה שאין לקטין אזרחות ישראלית או רישיון שהייה בישראל. כפועל
יוצא, זיהוי הקטין צריך להתבצע באמצעות "... דרכון תקף או תעודה מזהה עם תמונה שהונפקה על ידי
רשות מוסמכת במדינה שבה הוא אזרח או תושב..." כאמור בתקנה 1 לתקנות ולא די באמצעות זיהוי
בתעודת הלידה משעה שתעודת הלידה אינה בבחינת "תעודה מזהה".

תקנה 2 (ג) לתקנות קובעת כי:

"לא היתה לנבדק אפשרות סבירה להשיג תעודה מזהה, או לחדש את
תוקפה, רשאי בית המשפט לקבוע כל הוראה שיראה לנכון לעניין אופן
זיהוי הנבדק"

ב"כ היועמ"ש טען בתגובתו כי לא הוכח שלא הייתה למבקשים אפשרות סבירה להגיש תעודה מזהה והפנה
לפסיקה הרלוונטית רמ"ש 17-4087-04 א.ו. (קטין) אמו נ' ר.א. (להלן: "רמ"ש 17-04-4087").
המבקשים לא התייחסו בתשובתם לטענה זו באופן ענייני ולא פירטו מדוע אין אפשרות סבירה להשיג
תעודה מזהה. אוסיף בעניין זה כי טענת המבקשים לפיה אין לבית המשפט שלרעור יכולת להתערב
בהחלטת ביניים של בית משפט קמא שגויה מיסודה.

ברמ"ש 15-05-59072 מיום 26.8.15 (פורסם בנבו) קבע כב' השופט שוחט כי:

מלשון סעיף 52(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] התשמ"ד-1984 עולה,
כי, ככלל, יידונו השגות צדדים על "החלטות אחרות" (החלטות ביניים) של
הערכאה הדיונית במסגרת הערעור על פסק הדין, אלא אם עלה בידי מבקש
רשות הערעור להראות כי דחיית הדיון בהשגה על ההחלטה לשלב הערעור
על פסק הדין, עלולה להשפיע באופן ממשי על זכויות הצדדים; עלולה
לגרום לנזק של ממש, או עלולה להביא לקיומו של הליך מיותר או שגוי.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

30 אוגוסט 2020

תמ"ש 50564-05-20 פלוני ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה

רמ"ש 4087-04-17 בקשת רשות ערעור נדחתה לגופה, תוך התייחסות לטענות המבקשת ואגב קביעות פוזיטיביות, לרבות בדבר אי הצגת ראיה לכך שהמבקשת ניסתה להנפיק לקטין דרכון או תעודה מזהה או כי קיימת מניעות אובייקטיבית להנפקת הדרכון לשם ביצוע הבדיקה.

טענת המבקשים כי "אין צורך לגרור את הקטין להוצאת דרכון" אין בה כדי למלא אחר תנאי של "לא היתה לנבדק אפשרות סבירה להשיג תעודה מזהה" כאמור בתקנה 2 (ג) לתקנות ודינה להידחות.

טענת המבקשים לבית המשפט שיקול דעת לעניין דרכי זיהוי נוספות כאמור בתקנה 2 (ב) לתקנות שגויה אף היא. לבית המשפט סמכות לקבוע דרכי זיהוי נוספות מקום "החליט בית המשפט על מתן צו לבדיקה". במקרה שלפני טרם הוחלט על מתן הצו וטרם התגבשה הסמכות לקבוע דרכים נוספות לזיהוי.

טענת המבקש כי על פי בג"צ 10533/04 איל ויס ואח' נ' שר הפנים ואח' מיום 28.6.11 (פורסם בנבו) די בהצהרת הצדדים כי הם הורי הקטין בכדי לתת לו מעמד בישראל – שגויה. "בבג"צ הנ"ל עמד בית המשפט העליון על עניין ההכבדה שיש בהתנהלותו של הנתבע בדרישותיו במיוחד ביחס לזוגות יהודים ישראלים, במקרים בהם שאלת המעמד, אינה מתעוררת" ראו: תמ"ש 21206-10-10 מיום 2.1.12 (פורסם בנבו).

לאור האמור לעיל נקבע כדלהלן:

בתוך 10 ימים יודיעו המבקשים האם בכוונתם לפעול לקבלת דרכון הקטין במדינת X על מנת להגיש את צילומו במסגרת הליך זה ובתוך איזה פרק זמן יוגש צילום הדרכון.

לחלופין, האם ניתן למחוק את הבקשה והבקשה תוגש מחדש לאחר שיונפק לקטין הדרכון במדינת X.

אי הגשת ההודעה משמעותה הסכמה למחיקת ההליך וההליך יימחק ללא החלטה נוספת.

ת.פ. מזכירות להגשת ההודעה.

ניתנה היום, י' אלול תש"פ, 30 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.

פליקס גורודצקי, שופט